

3. 10. 2022

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

10 otázek pro ... Zdeňka Mikuláše

Zdeněk Mikuláš je ekonom a advokát s dlouholetými zkušenostmi v oblasti korporátního práva, mezigeneračních obměn, nákupů a prodejů firem (M&A), restrukturalizací a financování podniků. V poradenské skupině SAMAK má na starosti vedení projektů typu M&A a korporátních restrukturalizací napříč odbornými praxemi, tedy především práva, daní a financí. Aktivně se rovněž věnuje problematice mezigeneračních obměn v rodinných firmách. Zdeňkovou silnou stránkou je pragmatický a obchodní přístup k řešení problémů a silná orientace na výsledek.

Za svou profesní kariéru zastupoval desítky majitelů firem při nákupech a prodeích společností, při jejich restrukturalizacích a při řešení nástupnictví v rodinných firmách. Své zkušenosti sbíral v českých pobočkách velkých mezinárodních kanceláří. Od roku 2011 je zakládajícím partnerem poradenské skupiny SAMAK. Ve volném čase se věnuje rodině a běhům na dlouhé tratě ve volné přírodě.

1. Co máte na své práci nejraději?

Více než dvacet let mě v roli poradce trápí to, že nic hmotného nevyrábíme. Že se nemůžeme podívat na produkt, který jsme navrhli, vyrobili, prodali... Přesto mám roli poradce rád. Každý klient je jiný, každá protistrana se chová jinak a nakonec i každá kupní smlouva je jiná. Rozmanitost osob, s nimiž pracuji, je to, co mojí práci dává barvitost. A nejraději mám, když „vytvoříme“ spokojeného klienta. Já jsem především transakční poradce, vždycky mě potěší, když nám po prodeji firmy už bývalý majitel řekne, že si váží našeho úsilí, nasazení, „péče“ o něj. Často až na samotném konci klient – prodávající řekne, že si vůbec nedovedl představit, co všechno prodej firmy bude obnášet a proč si to vyžádá tolik času a peněz, ale že teď, na samotném konci, už to chápe. To je, jak říkají moje děti „satisfying“.

2. Největší pracovní úspěch?

Tento rok jsme v SAMAKu oslavili desetileté výročí. To je můj největší pracovní úspěch. To, že jsme s kolegou Markem Švehlíkem nesešli za těch deset let z cesty, kterou jsme si nastavili, a že SAMAK pořád existuje, je stabilnější, je silnější, je známější. Nesmíme ale zpychnout. Je třeba se nezastavit, pořád přemýšlet, jak SAMAK vylepšovat, být vytrvalí a pokorní. Dalším úspěchem bude, když se SAMAK stane co nejméně závislým na jeho zakladatelích. To je naše osobní i firemní výzva do dalších let.

3. Je nějaký zákon, který byste nejraději zrušil?

Já jsem od mých mladých let liberál a hodně svobodomyšlný člověk, proto mě děsí jakékoliv zbytečné svazování života zákonnými pravidly a regulacemi. A přitom jsme jimi zahlceni. Když jsem začínal v advokátní praxi, svazovaly podnikatele banality typu povolení k pobytu zahraničních statutárů. Ty odpadly, ale bohužel je nahradily mnohem složitější regulace bankovní, soutěžněprávní, environmentální... Nejsem anarchista, určitá regulace je třeba, ale určitě bych zrušil všechna zákonná pravidla, která nedávají smysl a ta, která neodpovídají pravidlům reálného chování a zažitě praxi. Společnost by se měla mnohem víc věnovat mimozákonným a nadzákonným pravidlům jako je etika, morálka, náboženství, občanská společnost, která mají schopnost tvořit přirozená pravidla chování a ne ta, která vám vnutí zákon.

4. Knížka, kterou jste četl naposled?

Matthew Walker, Proč spíme. Vždycky jsem spal jak mimino. Pak jsem párkrát v noci hleděl do stropu a nevěděl jsem, co to je a proč to je. A narazil jsem na tuto příjemnou knížku. Dnes už vím, co s mou hlavou udělá odpolední a večerní káva a jestli je spánek po pár skleničkách vína nebo něčeho ostřejšího vůbec ještě spánkem. To neznamená, že si nedám kávu nebo skleničku vína, ale aspoň vím, na čem jsem.

5. Ideální dovolená?

Zajímavé je, jak se v čase mění. Dřív to byla superaktivní dovolená, ideálně na druhé straně zeměkoule v režimu japonská výprava – rozuměj, vyskočit z auta, vyfotit, vyběhnout kopec, a mazat dál. V poslední době je ideálem dovolená bez telefonu a počítače, tedy mentální klid – na to není třeba jezdit v podstatě nikam. Taky jsem zjistil, že za víkend baterky prostě nedobijete, takže mentální klid aspoň 2-3 týdny.

6. Co byste vzkázal mladým lidem, kteří uvažují o právníkové profesi?

V posledních letech mám pocit, že advokacie je čím dál méně „sexy“. I tak vidím tu a tam pár mladých odvážlivců, kteří netouží udělat kariéru v e-commerce nebo v on-linu nebo mít work-life balance v korporaci či na úřadě. Klobouk dolů před nimi a věnujme se jim! No a co bych těmto kolegům a kolegyním vzkázal? Že advokacie je řemeslo, je to svobodné povolání (doslova) a je to služba 24/7 klientovi. Taky dlouhodobě razím v profesi (i v životě) hesla: vytrvalost a pokora. Nic není hned a zadarmo. Jak mi kdysi řekl jeden německý advokát praktikující v Čechách: „Vilu na Ořechovce mít asi nebudeš, ale můžeš si žít takový ten gemütliches Anwaltsleben“.

7. Proč jste se rozhodl stát právníkem?

Já vlastně právníkem ani být nechtěl. Po celou dobu studií na gymnáziu, kdy jsem první ročník začínal Sametovou revolucí, jsem byl vášnivým liberálem, chtěl jsem být ekonomem, bankéřem, podnikatelem. K podání přihlášky na právníckou fakultu mě přesvědčila paní profesorka výběrového předmětu ve třetím a ve čtvrtém ročníku gymnázia. Já si dal přihlášku na ekonomické fakulty a tedy i na ta práva. No, a dostal jsem se na Vysokou školu ekonomickou i na Právníckou fakultu UK. Tak jsem vystudoval oboje.

8. Čím byste byl, kdybyste nebyl právníkem?

Když jsem se hlásil na střední, musel jsem vedle gymnázia uvést i jinou školu. I když mě oslovovali v té době agitátoři na horníky nebo vojáky, zvolil jsem truhláře. Už ani nevím proč. Nebyl by ze mě dobrý truhlář. Navíc bych se zřejmě brzy připravil o prsty. Jsem proto rád, že jsem se dostal na gymnázium. No a tam už jsem měl sen stát se investičním bankéřem. V zásadě jsem nakonec profesi skloubil tak, že se kolem investičních bankéřů po celou mou kariéru pohybuji.

9. Jaké jsou Vaše silné stránky a jaké ty slabé?

To je spíš otázka na kolegy a kolegyně kolem mě. Myslím ale, že jsem pracovitý a vytrvalý. Jdu si za svým. Na druhou stranu chci mít hotovo všechno hned, takže na kolegy hodně „tlačím“. To je ale ta naše branže. Musíme být rychlí a kvalitní současně. Jako paralelu často používám název písně mých oblíbených Iron Maiden „Be Quick Or Be Dead“.

10. (Pracovní) konflikt, který Vám utkvěl v paměti, jak jste ho řešil a co Vás naučil?

Někde jsem četl pořekadlo, že shnilé jablko je třeba co nejdříve odstranit od stromu, než nakazí samotný strom. Pár dní poté jsem se dostal do situace, kterou bych měl zřejmě tendenci řešit mírně. Vzpomněl jsem si na pořekadlo a to jablko od stromu odstranil.

Další články:

- [10 otázek pro ... Jakuba Jirovského](#)
- [10 otázek pro ... Michala Pálinského](#)
- [10 otázek pro ... Roberta Matase](#)
- [10 otázek pro ... Michala Kunu](#)
- [10 otázek pro ... Pavla Staňka](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [10 otázek pro ... Jana Jiráčka](#)
- [10 otázek pro ... Kateřinu Mikulovou](#)
- [10 otázek pro ... Martina Dančišina](#)
- [10 otázek pro ... Šárku Doležálovou](#)
- [10 otázek pro ... Miroslava Různara](#)